	ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ	Број:
	ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ	10/9-52
		Датум:
		27.4.2016.

Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Нишу
подносимо следећи извештај:

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ:

1. Састав комисије:

1. Редовни професор др Лена Петровић
2. Редовни професор др Милица Живковић
3. Доцент др Милена Каличанин

2. Одлука Већа департмана за англистику број 10/5-105 од 18. новембра 2015. године.

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:

1. Име, име једног родитеља, презиме
Тијана ЛазарТодоровић
2. Година уписа на мастер академске студије
2013/2014.
3. Назив студијског програма
Мастер академске студије англистике

III НАСЛОВ –МАСТЕР РАДА:

Objects of Worship: Love and War in the Works of David Rabe, Jeanette Winterson and Peter Shaffer

Предмети обожавања: Љубав и рат у делима Дејвида Рејба, Џанет Винтерсон и Питера Шафера

IV ПРЕГЛЕД-МАСТЕР РАДА:

Понуђени мастер рад Тијане Тодоровић *Objects of Worship: Love and War in the Works of David Rabe, Jeanette Winterson and Peter Shaffer* (*Предмети обожшавања: љубав и рат у делима Дејвида Рејба, Џанет Винтерсон и Питера Шафера*), садржи 62 стране куцаног текста на енглеском језику, и поред два апстракта (ст. 3-6), на енглеском и српском језику, и списка коришћене литературе (ст. 60-62) обухвата следећа главна поглавља :

I INTRODUCTION: ALTERNATIVES TO PATRIARCHAL TELEOLOGY (7- 18);

II "OLD MAPS AND NEW" : A COLLISION OF DREAMS IN PERU (19-33), које је подељено у две мање целине: Peter Shaffer: Pizarro's Hunt - From Gold to God (.21- 29) и "The Skies are Blind, but Men See": Love as a Lesson in Immortality (30-33);

III STRAYING FROM THE RIGHT PATH: J. Winterson's *Passion* обухвата два подналова, *In Love with Bonaparte* (ст. 34-38) и *Entering the Maze* (ст.39-41);

IV GROPING FOR MANHOOD: *THE BASIC TRAINING OF PAVLO HUMMEL* састоји се такође од два мања дела са поднасловима *At Home in the Army* (.42-49) и *Pavlo in Vietnam: Lost in a Dark Forest, Finding the North Star* (ст. 49- 56); и

CONCLUSION (st. 57 – 69)

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА -МАСТЕР РАДА:

1. ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Мастер рад *Objects of Worship: Love and War in the Works of David Rabe, Jeanette Winterson and Peter Shaffer* представља упоредну анализу три дела савремене англо-америчке

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

Број:

10/9-52

Датум:

27.4.2016.

књижевности: драме Пиреа Шафера *The Royal Hunt of the Sun*, роман Џанет Винтерсон *Passion* и драме Дејвида Рејба *The Basic Training of Pavlo Hummel*, обједињених, по почетној претпоставци кандидаткиње, заједничком темом о егзистенцијалној нужности али, у нашој патријархалној историји и најчешће погрешном избору предмета обожавања. "Предмет обожавања" и "мапа духовне оријентације" термини су преузети од Ериха Фрома, а антрополошка теорија на коју се односе, изложена у студији *Анатомија људске деструктивности*, најшири је концептуални оквир унутар којег кандидаткиња у свом исцрпном уводу разматра опредељења за етичке идеале, и животне циљеве који произилазе из вековне оријентације наше културе ка рату и освајању, али и могућност искорака из овакве погубне концепције живота. У уводу се такође формулишу додатне тезе, и дефинише ужи контекст непосредно релевантан за анализе три поменута дела: један је историјски, и представља критички преглед напознатијих теорија о неизбежности односно природној условљености рата, од Платоновог величања ратних врлина и осуде уметности која разорно делује на идентитет успостављен на безпоговорној лојалности држави и репресији 'женских' афеката, до хришћанско-теолошких оправдања крсташких а потом и свих геноцидних колонијалних освајања до модерних дарвинистички инспирисаних теорија о борби за животни простор и неумитној експанзији виших и пропадању нижих раса. Овом идеолошки мотивисаном империјалном дискурсу Т. Тодоровић супротставља открића и увиде научника и антрополога, попут Маргарет Мид, који успешно одоказују друштвено, историјско-економско порекло системског ратовања односно империјализма. Коначно, Тијана Тодоовић успоставља и непосредни књижевно- критички референтни оквир за своју тему, позивајући се на још увек један од највалиднијих приказа модерне литературе, у есејима Лајонела Трилинга, као израза дубоког разочарења културом чије су вредности, мирнодопске ништа мање него оне формулисане у доба и за потребе рата, фалсификовање најдубљих људских потреба и издаја људских духовних потенцијала. Инсистирање Ф. Р. Ливиса да је књижевност место на коме се препознају и критички преиспитују друштвено наметнуте телеологије Тијана Тодоровић са правом доводи у везу са Трилинговим запажањем да су питања којим обилује модерна литература у надубљем смислу религиозна и да се односе на спасење, које је опет скопчано са другачијим дефинисањем животних

усмерења него што то савремена прагматска концепција јаства коју предвиђа тзв. демократско друштво. Наводећи Трилингову тврдњу да је суштинска амбиција модернизма не толико да принципу моћи супротстави принцип љубави, колико да деконструише ову поларизацију и љубав афирмише као супериорну врсту моћи Тијана Тодоровић је поставила одличну основу за анализе драма и романа које чине наредна три поглавља.

У приказима ових дела она се стога усредсређује на најбитније, симболички богате моменте заплета, указујући на историјске паралеле и архетипске сличности у животним причама три мушка јунака, Пизара освајача Перуа, француског војника и Бонапартиног обожаваоца Хенрија, те добровољног регрута Павла Хамела, решеног да у логору за војну обуку а потом на вијетнамском бојишту достигне идеал мужевности преузет из холивудских филмова. Сви они потврђују тезе наведене у уводу, демонстрирајући, супротно тврдњама антихуманиста попут Алтузера, а у складу са хуманистичким теоријама Фрома, Трилинга и Ливиса, и других, да је излаз из идеологије могућ, да је идентитет реверзибилан процес, и да љубав, откривена у сусрету са другим (са женом као другим у себи, али и са другим географским, духовним координатама), има моћ да искупи причу коју прича идиот, пунуј буке и беса, дајући животу до тада ненаслућени смисао.

У последњем делу, закључку, Тијана Тодоровић укратко указује и на разлике између ова три јунака, и специфичне околности због којих ниједан од њих, иако на крају освешћени, у потпуности не остварује потенцијално испуњење. Поредићи их укратко са оним Шекспировим трагичним јунацима који спознају доживљавају прекасно, она с правом подсећа да су од Шекспировог доба начини идеолошке обмане мутирала, и постали теже препознатљиви, те с правом закључује да су драме и роман анализирани у раду, са својом двоструком поруком о алтернативним духовним оријентирима и целовитим идентитетима али и о све сложенијем мукотрпном процесу трансформације, утолико аутентичнија књижевна сведочанства о начину на који се главне западне традиције испољавају у специфичном тренутку у 20 веку.

2. ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

За потребе овог мастер рада Тијана Тодоровић обавила је неопходно истраживање које се после почетних застоја и недоумица током израде коначне верзије рада показало врло корисно и плодно. У врлине понуђеног финалног текста спадају добра структура и организација излагања: јасна поставка теме и као и формулације додатних теза које чине

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

Број:

10/9-52

Датум:

27.4.2016.

уводни део, говоре о промишљеном, умешном, а повремено и надахнутом коришћењу око 30 јединица наведене секундарне литературе; сагледана интердисциплинарно, из перспективе антропологије, историје, књижевности и књижевне критике, шекспировска теза о колебањима патријархалног мушког идентитета између две могуће опције – рата и љубави – коју бележе најзначајнија дела западног канона, примењена је доследно у анализи три савремена књижевна текста, и илустрована добро одабраним, кључним одломцима, те релевантним паралелама, односно контрастима из дела великих модерниста попут Џојса и Бекета; коначно, у концизном закључку, враћајући се Шекспиру, већ поменутом у уводу, те најновијим научним потврдама (из области антропологије и неурологије) његових поетских интуиција, кандидаткиња успешно заокружује своју аргументацију о заблуди о рату као неизбежној људској судбини, и о књижевности као супериорном медијуму преиспитивања и деконструкције те и других, ратном идеологијом условљених трагичних заблуда; написана солидним енглеским, без претенциозног теоретисања или понављања, прецизним, сликовитим, живим стилем, без који дугује много текстовима који су предмет анализе, рад се чита са лакоћом и уживањем, што је квалитет који комисија жели посебно да похвали.

3. КОНАЧНА ОЦЕНА -МАСТЕР РАДА

Мастер рад Тијане Тодоровић са насловом *Objects of Worship: Love and War in the Works of David Rabe, Jeanette Winterson and Peter Shaffer* урађен је у складу са образложењем наведеним у пријави теме, и задовољава све критеријуме предвиђене за академски рад ове врсте. Као упоредна анализа дела Питера Шафера, Џенет Винтерсан, и Дејвида Рејба, аутора који инсистирају на нов начин на реафирмацији љубави у склопу заједничке антиимперијалистичке теме, а који до сада нису довођену у везу у оквиру упоредних студија, понуђена теза представља изузетно актуелан допринос науци о књижевности, али и општем знању о друштвеном тренутку у коме живимо.

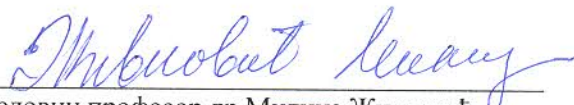
ЗАКЉУЧАК

На основу исказаних оцена Комисија предлаже Већу да мастер рад *Objects of Worship: Love and War in the Works of David Rabe, Jeanette Winterson and Peter Shaffer* прихвати и кандидата Тијану Тодоровић позове на одбрану.

ПОТПИС ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Редовни професор др Лена Петровић

Редовни професор др Милица Живковић

Доцент др Милена Каличанин